Devlet Nüshası

CAM-İŞ

Sahibi
İstanbul Şişe ve Cam
Sanaii İşçileri Sendikası
Neşriyatı idare edenler:
Nevzat Şeker, Hüseyin Kara
Lütfi Ak.

İŞÇİ ARKADAŞ
Bu Gazete senin malındır
Bundan istifade etmesini bil
Ve SENDİKANA üye ol

Gayri siyasî, İçtimaî ve Meslekî Gazete

SAYI: 27 | Her ayın 1 inde çıkar | Adres: Şişe ve Cam İşçileri Sendikası, Paşabahçe — İstanbul | 1 OCAK 1955 | Fiatı: 10 Kuruş

Kıbrıs Lefkoşa surlarını aşmak için 60 bin şehit verdik. İlk olarak surları aşan ve şanlı Türk sancağını surlara diken bir meçhul askerin ismi bilinmediğinden kendisine Bayraktar lâkabı verilmiş ve bu aziz şehit için bir türbe yapılmış.

Kıbrısa giden heyet Bayrak Türbesini ziyaret etmeyi bir vazife bilmiştir. (Foto: L. Y.)

Kıbrıs Türk işçilerini ziyarete giden işçi heyeti Kıbrıstan avdet etti

İstanbul İşçi Sendikalar Birliğinin temsilcileri olarak Kıbrısa giden 9 kişilik işçi heyeti 15 günlük bir ziyaretten sonra memleketimize dönmüşlerdir.

Kıbrısta coşkun tezahüratlarla ve içten gelen sevgilerle karşılanan hey'et bütün Kıbrısı adım, adım dolaşmışlardır.

Heyette, Sendikamız Başkanı Hasan Türkay'da bulunmuş olup; Kıbrıs hakkında geniş ve tafsilâtlı bir seri yazı hazırlamıştır.

Gazetemiz sütunlarında bulunan bu yazıyı bütün işçimizin ibretle okumasını isteriz!

KIBRIS'taki intibalarım

Yazan: Hasan Turgay

Hürriyet gazetesinin bayraktarlığı ile bilhassa son senelerde Kıbrıs hakkındaki Yunan palikaryalarının garip iddiaları Türk efkârı umumiyesinde bırakmış olduğu tepkiler günden güne ehemmiyetini arttırdığı bu günlerde yavru vatandaki Türk işçi kardeşlerimizin çalışma durumlarını yaşama şartlarını bilhassa Komünizmin pençesinden kurtarılmalarını temin etmek için İstanbul İşçi Sendikaları Birliğinin almış olduğu tarihi kararla İstanbul işçilerini dolayısiyle Türk işçilerini temsilen 9 kişilik kafile 3.12.954 Cuma günü saat 8,30 da anavatan topraklarından uçakla hareket etmiştir. Ankarada bir saatlik duraklamadan sonra saat 15,30 da Kıbrıs Lefkoşe tayyare meydanına indiğimiz zaman Kıbrıs Türk Kurumlar Federasyonu, lise mezunlar birliği ve işçiler birliğinin temsilen heyetler hoş gel -

(Devamı 4. sahifede)

Kıbrıs: Darnaca kazasından bir görünüş

Türk - İş ve İstanbul Sendikalar Birliğinin Tamimleri

Türk-İş, İstanbul Sendikalar Birliği ve diğer üye federasyon ve birliklere bir tamim yollamış bulunmaktadır.

Konfederasyon bu tamiminde malî durumundan bahisle, üye teşekküllerin vecibelerini yerine getirmelerini tavsiye etmekte ve şöyle demektedir.

«Teşkilâtımıza bağlı üye teşekküller içinde, İstanbul Şişe ve Cam Sanayii İşçileri Sendikasının vecibelerini yerine getirmekte gösterdiği alâka ve bağlılığı takdirle anmaktayız.

Diğer sendikaların da bu sendikanın hareketini takip etmeleri arzuya şayandır.»

Ayrıca aynı mevzuda İstanbul Sendikaları Birliği bir tamim yayınlamış ve sendikamızın hareketine uyulmasını İstanbul Sendikalarına tavsiye etmiştir.

Paşabahçe Şişe ve Cam Fabrikası memurlarına ikramiye verdi

Fabrikamız Mecli'i idaresi 1954 senesinin son toplantısında müessesenin malî durumunu gözden geçirmiş ve yeni yıllarını aile efradlariyle neşeli geçirmeleri için memurlarına bir maaş nisbetinde ikramiye vermeyi kabul etmiştir.

Müessesenin kazancında en büyük rolü olan işçilerin de bu nimetlerden istifade ettirilmeleri için Sendika tarafından Umum Müdürlüğe yapılan müracaatlar müsbet bir netice vermemiştir. Böylelikle bu yıl işçi arkadaşlarımız yeni yıllarını parasız kutlayacaklardır. Şunu hemen belirtmek isteriz ki: bizler memur arkadaşlarımızın aldıkları ikramiyeyi çok görmüyoruz. Yalnız gönül isterdi ki, müesesemizde kökleşmiş eski bir zihniyeti bir daha tekerrür ettirmemeliydi. Yanı memur ve işçi diye ikilik yaratılmamalıydı.

İşçi temsilcileri olarak yaptığımız bütün toplantılarda işyerimizde artık işçi memur zihniyetinin ortadan kalktığını; ayni çatı altında çalışanların elbirliği ile çalışması müsbet neticeler verebileceğini ve bundan dolayı doğacak kazançlarında herkesin hakkına düşen payı alabileceklerini söylerken; idarenin yapmış olduğu bu yanlış hareket, bugüne kadar olan

(Devamı 4. sahifede)

İstanbul Demir ve Madenî Eşya İşçileri Sendikasının beyannamesi

İşçi arkadaş,

Sendikalar, çalışma sahasında işçi ile işveren arasında zuhur eden ihtilâf ve haksızlıkların, sosyal adalete uygun şekilde halli için çalışan işçi teşekkülleridir.

Sendikacılar, sendikaların esas gayesi olan sosyal adaletin tahakkuku için çalışan Sendika idarecisi işçilerdir.

Bugün bir çok medenî ve demokratik memleketlerde Sendikalar ve Sendikacılar, bu hakikî mânası ile tanınmış, gerek işverenler ve gerekse hükûmetlerce muhatap olarak kabul edilmiştir. Türkiyede de Sendikalar ve Sendikacılık 1947 senesinden itibaren kanunen hükûmetçe tanınmış ve bugün yedi sene gibi bir maziye sahip olmuştur. Buna rağmen memleketimizde Sendikalar ve Sendikacılar hâlâ, bu demokratik zihniyete bir türlü ayak uyduramıyan ve orta çağ kafası ile düşünen bir kısım işverenlerin tazyikine maruz kalmaktadır. Bunun neticesi olarak Sendika idarecileri, sudan bahanelerle iktisaden tazyik altında tutularak, kanun yolunda çalışmalarından uzaklaştırılmak istenmektedir. Bu iktisadî baskı, zaman zaman Sendika idarecilerinin işsiz kalmaları gibi facialara kadar dayanmaktadır.

Bir çimento fabrikasında sebepsiz olarak 152 işçiyi, Yedikulede bir dokuma fabrikasında 87 işçiyi, Eyüp civarındaki bir mensucat fabrikasında 140 işçiyi çıkarma hâdiselerinden sonra, Sendika idarecisi ve işçi mümessillerini kasden işten çıkaran bir elektrik fabrikası, bir petrol şirketi ve bir emaye fabrikasını, Sendikalara hâlâ baskı yapma zihniyetine birer misal olarak göstermek mümkündür.

Son zamanlarda Bakırköydeki bir emaye fabrikasından (işi küçültme) gibi basit ve zahirî bir sebebe dayanılarak çıkarılan ve hiç tereddütsüz sefaletin kucağına bırakılan 137 işçi hâdisesi ise, Sendikamızın hayatiyeti ile yakından alâkalı ve o derecede memleket iktisadiyatı ve sosyal düzeni ile ilgilidir. Bu, ayni zamanda, yukarıda belirtilen acı hakikatlere ilâve edilecek en son delildir. Bu son hâdise ile işveren, 137 işçi arasında Sendikamızın Genel Başkanı ile Genel Sekreterini, Bakırköy Şubesi Başkanı, Başkan vekili ve altı idare heyeti üyesini, Denetim Kurulu ve Haysiyet Divanı üyelerini, işyeri Sendika temsilcilerini işten çıkarmış ve maksadını açıkca göstermiştir.

(Devamı 4 ncü sayfada)

Bir türlü düzene sokulamıyan servis:

"TİRYAJ"

15 sene evvelsi ile bu günkü arasındaki fark (Şeflerin çokluğu)

Tiryaj servisi deyip te geçmiyelim! Binlerce malı teker, teker elden ve gözden geçirerek sandıklara istif yapıp ambara veya piyasaya sevk eden servis tiryajdır. Soğutmadan çıkan malı sandıklara istif yapmak belki bazı okuyucularıma kolay bir iş gelir; amma bu istifin iki mühim tarafı var.

1) Çıkan mallarda bir çok imalât hataları olur. Meselâ: Çatlak, ezik, yamuk, damarlı, hava kabarcığı, dumanlı, taşlı v.s. gibi hatalar. Bu gibi mallar sandığa konmaz ayrılır. Fena bir imalâtın sandığa konmasından müessesemiz satış ve ticaret mekanizması aksar. Temiz malın piyasaya sürülmesi hem müessesemizin ve hem de imal edenlerin menfaatleridir.

2) İstif yapılırken yine dikkat edilecek ikinci bir mevzu da şudur: Sandıklara konan malların gayet hesaplı konması şart, meselâ: Birinci sıra 12, ikinci sıra 13 olursa sandık fişi kesilirken sıralar 12 üzerinden hesaplanırsa sandık muhteviyatı yanlış, 13 den hesaplanırsa yine yanlış, doğru olması için bütün sıraların müsavi olması şart.

Sayın Umum Müdürümüz, müessesemize yeni tayin olunduklarında iş yerinde bazı yenilikler yapmak ve müesseseyi bir hamle daha ileri götürmek

(Devamı 4 de)

Yürüyebilmek için ayakta durmak lâzımdır

Bir sendikanın gelişip yerleşmesi için aranan faktörler:

Üye mevcudunun artması,

Üyelerinin fakren ve iktisaden kalkınması,

Sendikanın maddi ve manevi itibarının hatırı sayılır olması,

Liderlerin sözü ve hareketlerinin tasvip edilir olması lâzımdır.

Bu faktörleri o sendikada mevcut değilse o sendika ayak duruyor demektir.

Dikkat buyurun; yakınınızoturan sendikalara rastlıyacaksınız.

N.

Millî Sermayeyi korumak lâzım

Milletlerin refaha kavuşması; fertlerin ve toplulukların menkul ve gayri menkullerini iyi muhafaza etmeleri, onları memleket hayrına işleterek çoğaltmaları, israfçı olmamaları ve ahenk içinde çalışmaları ile kaimdir.

Devletin zenginliği veya fakirliği de yukarıdaki izahın tatbiki ile alâkalıdır.

Bazı memleketlerde israfın ve ferdin şahsî malının dahi sarfı, müeyyidelere bağlanmıştır. Hattâ bir zamanlar bu hususta ilgili bizde de, bir kanun mevcuttu. Halen yürürlükte olup olmadığını bilmemekteyiz. Bu kanunun isfi Men-i İsraf Kanunu idi. Bu kanuna göre vatandaş kendi parasını dahi fuzuli olarak israf edemezdi. Anadoluda tantanalı bir düğün yapmak istiyen bir zenginin Men-i İsraf Kanpnuna dayanılarak cezalandırıldığını hatırlarız.

İsrafın hududu ve tarifi yoktur. Fertlerin en ehemmiyetsiz gibi telâkki ederek yaptıkları israflar. Memleket çapında mü

(Devamı 4 de)

İNFİLÂKTA ÖLENLERİN AİLE EFRADLARI TAZMİNAT ALACAK

28 Kasım 1954 Pazar günü gaz jeneratörünün infilâkı neticesi postabaşı İdris Lökçe ve işçilerden Hasan Kaya şehit olmuşlardı.

Paşabahçe Şişe ve Cam Fabrikaları Umum Md. ü İdris Lökçenin ailesi için 5.000, Hasan Kayanın ebeveynleri için 1.000 lira vermeği teklif etmişti. Rahmetlilerin ailelerinin sendikamıza vaki müracaatı üzerine sendikamız bu paraların az olduğundan bahisle itiraz etmiş ve neticede İdris Lökçenin aile efradına 10.000, Hasan Kayanınkilerine de 2.500 lira verilmesi müessesece karar altına alınmıştır.

Veraset çıkarılması için zaman geçtiğinden sendikamız o zamana kadar rahmetlilerin aile efratlarının ihtiyaçlarını karşılamak üzere yardımda bulunacaktır.

Ayrıca sigorta da bunlara maaş bağlıyacaktır.

Dünyanın hayran kaldığı büyük dahi

Mevlâna Celâleddin Rumi

68 nci ölüm yıldönümünde saygı ile anıldı

17 Aralık 1954 günü Ankara, İstanbul, Konya ve diğer şehirlerimizde olduğu gibi bütün İslâm âleminde toplantılar yapılarak tazimlerle büyük şair ve âlim Mevlâna Celâleddin Rumi'nin, ölümünün 681 inci yıldönümü anılmıştır.

Mevlâna Rumi Milâttan sonra 1207 tarihinde Horasanın Belh'de doğdu. Babası Harezmşahların hizmetinde şöhretini çekemeyişlerinden dolayı memleketini bırakarak oğlu ile birlikte Hicaza, sonra Şama, Malatya ve Erzincana gitmişler, nihayet Konyaya gelip yerleşmişler ve Sultan Alâeddinin yardımını görmüşlerdir.

Babası Bahaeddin Velet Konyada şöhretli bir müderriste iken 1231 de ölünce yerine oğlu Celâleddin geçerek genç olmasına rağmen şöhret ve ilmi sayesinde büyük şöhret yapmıştır. Mevlâna Celâleddin önce Seyyit Burhaneddinin tesirile tasavvuf yoluna girmiş, fakat Şemseddini Tebrizi ile görüştükten sonra kendini büsbütün tasavvufa vermiştir. Bilâhara Mevleliği kurmuş ve tasavvufa meşhur olan Mesnevisini yazmıştır. Mesneviden başka 30 bin beyitlik divanı ve daha bir çok meşhur eserleri vardır.

Mevlâna 1273 senesinde Konyada ölmüş ve oradaki türbesine gömülmüştür.

Mevlânanın eserleri bilhassa doğu âleminde çok büyük rağbet görmüştür. Mesnevisi 6 cilt kitaptan müteşekkil olup içerisinde hikâyeler, fıkralar ve tasavvufa mütaallik nasihatler vardır.

Mevlânanın Mesnevisinden okuyucularımıza bir kaç parça hikâyesini arzediyoruz.

— I —

Yalvaranın Allâh demesi, Hakkın Lebbeyk demesinin tı kendisidir;

Birisi her gece Allah der durur, bu ikisinin ağzı tatlıdır, zevk alırdı.

Şeytan, «Ey çok söz söyleyen, bunca Allah Allah dedin. Hani karşılık veren. Lebbeyk diyen nerede?»

Allâhın katından bir cevap bile gelmiyor. Böyle utanma dan, usanmadan, daha ne kadar dek deyip duracaksın?» dedi.

Adamın gönlü kırıldı, başını yere koydu, yattı. Rüyada yeşiller giyinmiş, Hızır göründü. Hızır: «Kendine gel, Allah kelâmını ağzına alandan nasıl oldu da usandın, zikri bıraktın?» dedi.

Adam cevap olarak «Lebbeyke ses gelmiyor. Kapıdan kovulacağından korkuyorum» deyince Hızır, «Senin o Allah demen, bizim Lebbeyke dememizdir. Senin o niyazın derde düşmen, yanıp yakılman, bizim haberci cavuşumuzdur.

Senin korkun bizim lütfumuzun kemendidir. Aşkın da, Senin bize yaradılış deyişinde bizim sefendim buyuru deyişimiz gibidir. Bizâate adamın canı bu ölüdan uzaktır. Çünkü «Yarab bi...» demeyen yok; Cenab-ı Hakk'ın ziyana uğruyanı «Allaha yalvarmasın» diye ağzında kilit var. Ağzı da bağlı, gönlü de...

Allah Firavuna yüzlerce mal, mülk verdi de deri, elem, keder vermedi. O da ululuk, büyüklük dâvasına girişti. O sözü yaradılışlı adam, Allaha yalvarmasın diye ömründe başğrısı bile görmedi. Deri, Tanrıyı gözüne çağırmasına sebep olduğundan bütün dünya malından yeğdir.

Dertsiz dua soğuktur, bir şey yaramaz. Dertli dua ve ni yâzdan, içinden, aşktan gelir. *O gizlice niyazın, o önü sonu anlamın yok mu? Bir saf hâlâ ve hüzünlü dua odur.*

«Ey Tanrım, ey teryadıma e-

A H L Â K

Ahlâk, zamanın coğlarına ve her milletin bünye ve görenek gine göre insanın kendine ve başkalarına karşı yapmağa mecbur olduğu vazifelerin gösteren bir ilimdir. Bu ilmin coğalarının yerine getirenler için Ahlâk, en büyük kuvvetiir.

Dinlerin ve kanunların temeli olan ahlâk, iyi karakter ve sağlam esaslara dayanır. Bu mühim müessiselerin sarsılmaya başladığı bugünlerde, ahlâkın ehemmiyeti bir kat daha artmıştır. Bu konuda yazılan itaplarda adeta bir bulûğan mahşeri sayılmayacak kadar çok olmak la beraber bunların hepsi mu ayrı esaslarda birleşirler.

Hulâsa diyebilirim ki; fikendinize yapılmasını istemediğiniz şeyleri başkasına yapmak, ahlâksızlıktır.) Su halde ahlâk, insanları insana olan mümasebetleri tanzim eden, fakat mad dî müeyyidesi olmayan içtimai kaideleridir. Şimdi akla gelen esaslı noktaları şöylece sıralayabiliriz:

Yalan söylemek, hırsızlık yapmak, iffete karşı kimsenin mal, can, namus ve iffetinde gö zü olmak, karşılıklı hukuk esaslarına rıayet etmemek cemiyetin zararına hareketlerde bulunmak, herkes hakkında kötü düşünmek, sahsi menfaatini başkalarının zararında aramak, tavrı mesnet kazanır temin etmek, dolandırıcılık yapmak, bir kimsenin yüzüne söyleyemiyeceği sözü arkasından söylemek, dedikodu yapmak, iftiralarda ve riyakâr olmak, her hangi bir işe hile karıştırmak, garez tutmak ve için beslemek, bir taraftan ve diğer taraftan ayrılık yetiştirmek veya iki kişiyi birbirine katmak..... ahlâksızlıktır.

Ahlâk kelimesini, şu yukarda sayduğum esaslarla zaten calıştım. Ahlâk, insan hayatında en mühim emeldir. Bu sebeple bütün milletler hayatında da muvaffak olmanın esas şartıdır. Ahlâkın yüksekleştiği milletler irfânen yükseleler dahi, yaşayamazlar ve mutlaka çökmeğe mahkûmdurlar. (Ahlâk tedir dinlerin en geçiğin ilâ kemâli ödem.) Yukardaki sözlerim, cemiyet kanunlarının oldukça hâkim olduğu bir memlekte ehemmiyeti ve kanun gibi koyduğu esaslardır.

Yavrularım; bunları tekrar tekrar okuyup zihinlerinize ve kalbiz sokmağa çeçiniz. Bu sizi yaşama imkânlarını elde edelim. Vaktiyle ecdadımız, bütün dünya milletlerine nümune olabilecek bir ahlâk sahibi idiler. Bu kınız! 1855 de yurdumuza gelen Italyan diplomatı **OBSİNİ**, Türkiye simini Italyaca eserde bizim hakkımızda söyler diyor:(Hulâsatan arzedeyim:

(İstanbulda Kapalıçarşıyı gez dim. Türk olan satıcılar, mallarına tek fiat sürerler. Müşteri girişmek istiyenlere şu cevabı verirler. «Ben ancek yeriatın kestiği kârı alırım. Fazla para almak günahtır ve Allah bu kârın hesabını bizden soracak.» (Türk verdiği sözden asla dönmez ve başkalarının sözüne de inanır. Bir defa bir arkadaşıbayı, yemin etmiştir. Bunun üzerine tüccar, sünün ne olursa olsun, bu insan Allahın adını yalan yere anmaz. Kuması alıp gitmiş demişim.

(Türk ezası sesini duyunca, dükkânına koşmuş ve mevzuu gider. İçiler de işlerini olduğu yerde terkederler. Kimse dükkânını kapamaz. Hırsızlık ve dolandırıcılık, Türklerin bilmediği şeylerdir. Geceleri kilitlenen ev daha rutlamadım.)

(İstanbula ilk geldiğim gün, bir arabacı ile pazarlığa girmiş arkadaşlarımın çanta, bavul, hâlı, kük ve şallardan ibaret olan eşyalarının yüklediği Bu eşyalarla arabayı yolda bırakarak kendisine otele gitti. Ertesi sabah geldiğimiz zaman, eşyaklarımızı aynen yerinde bulduk. Yoldan bir çok geçenlerin bu eşyalara göz dikip dönüp bakmak, kimsenin aklına bile geçmemişti. Halbuki bir İtalyadan gelirken, Venedik şehri vapurda defa eşyalarımızı çalmışlardı.)

(Başka bir gün, Venedikli bir tüccara ait olduğunu sonradan anladığım bir kese parayı bulduğum zaman, hemen sahibini bulmak için bütün esnafa sormuş, fakat kimselerin bu parayı kendisine ait olduğunu tasdik etmediklerini gördüm.)

(Hayatımda Türkler kadar misafirperver insanlar görmedim. Kendileri aç kalırlar, fakat misafirlerini doyururlar. İn sanların olduğu dağlar hayvanlara da sefkatlidirler.)

(Türkler, babalarından kalan evi satmazlar. Topraklarını cok severler. Çiçeğe ve ağaca meraklıdırlar. Namus ve servete azami saygı gösterirler. Hâkimin karşısında, yalancılık ve dolandırıcılıktan eskimiş yüz kızarmıştır. Böyle bir suçtuyu mahkemeleri, aralarında görmek dahi istemez ve ona selâm vermez. Fakir bir insanı tenkiderken de ezirasını nasıl görmek ve bulamıştıyorlarsa, o halde bırakırlar...

Bu ve bunun gibi hâdiseler, bir zaman İngiltere'de bulunduğum sırada, ancak 4 kişinin paralarını çaldıkları sabit olmuştur.

Yine ekinci cihan harbinde İngiliz ordusunda bulunduğu zamanda mal ve servet hususunda vereneklerden ancak 70 kişinin yanlış beyanname doldurduklarını tesbit edilmiştir ve bunların da İngiliz zırhından olmadıkları anlaşılmıştır.

İngilterede vekâlet vergisi emlâk alımları bütçelerinde bir fasıl mevcuttur. Vergi mükellefleirinin verdikleri beyannamelerde bu hususu nakasın beyan ettikleri takdirde bilâhare vere sekleri ek beyannameden alınan beyanlarını zikredeler İçin te İngiltereede bu suretle temin edilan vergiye vicdan vergisi denir.

Bir çok memleketlerde pazarcık usulü hemen yok gibidir. Bizde ise maalesef. Şimdi ala bildiğine

(Devamı var)
(Medeni İnsan Bilgileri esrinden faydalanılmıştır.)

Vazifemiz

Sahsi kanaatimce, Türk sendikaları mensup bulundukları iççi kütlelerinin maddi alanda refahlarını ve hayat seviyelerini yükseltmeye çalıştıkları gibi, milli, manevi sahalarda iççilere azami şekilde faydalı olmalıdırlar.

Böylelikle maddi ve manevi alarak iççilerimizin milli menfaatlerini hem sağlamış ve hem de kuvvetlendirmiş olurlar.

Bunun milli birliğimize faydası olduğu kadar; sanayimizin ve dolayısile memleketimizin de kalkınmasında rolü çok büyüktür.

Bu, bundan sonra Cam-İş gazetemizde mümkün olduğu kadar, prensip olarak bu hususlara dikkat edeceğiz ve iççilerimize faydalı olacağız. Bir taraftan sırasi geldikçe Türk büyüklerinin hayatlarından, eserlerinden bahsedeceğiz, bir taraftan da ahlâkî yazılar sunmayı ihmal etmiyeceğiz.

Bu sayımızda Mevlâna Rumiden ve saheser Mesnevisinden sıraşılar bulundurduk, diğer taraftan ahlâka, fazilete, insanlığa ve görgüye dair yazılar bulundurmağa çalışacağız.

H. K.

Batı Müziği Mensupları Sendikasının Konseri

Batı Müziği Mensupları Sendikası 19.12.1954 pazar günü Taksim Belediye Gazinosunda sendikaların bina yapmak menfaatine bir konser vermiştir.

Saat 11 de başlayan konsaşuma yapan sendikanın eneraji başkanı Muammer Yeşil, sendikalarına bir bina yapmak ve Türk müziyeylerinin memleketin ve getirile aNvrupa orkestralarından sanat bakımından aşağı olmadığını isbat maksadi ile bu konserin tertip edildiğini söylemiş ve iddiasının doğruluğu hususunda kararın dinliyenlere ait olduğunu ilâve etmiştir.

İlham Gençer'in takdim ettiği orkestralar geçidi, ciddden muvaffakiyetli olmuş, ondan fazla orkestra ve 100 sanatkâr dinliyenlerin takdir ve ifti-

hanlarına vesile olmuştur.

Dün-İş, Türk çocukları eğitmek üzere bir müzik muvaffak olmaktadırlar. Dışarıdan getirilen derme çatma orkestralara veya memleketinde iş bulamadığı için kapağı buralara atanlara ödenecek Türk paralarından sitaf ediliyor denebilir.

Cibali Cam fabrikasında mümessil seçimi yapıldı

27.12.1954 Pazartesi günü Cibali Cam Fabrikasında yapılan mümessil seçiminin kazanan iççiler şunlardır.

Asiller: İsmail Can, Hayri Çabukel ve Tahsin Çakır.

Yedekler: Sait Boz ve Hüsmen Çabukel.

Akarvakıt Sendikasının yıllık kongresi yapıldı

26.12.1954 Pazar günü Tepebaşı Belediye gazinosunda gündeme davetlilerin huzurile açıldı.

Salona merkez sendikanın bandoları eşliğinde girilmiş alkışlar arasında mükrofon başına gelen merkez sendika reisi Ziya Hepbirin veciz bir nutkuyla kongre açılmıştır.

Kongre başkanlığına Nuri Beşer, ikinci başkanlığına Yusuf Yakar, seçilerek kongre müzakerelerine geçilmiştir. Çok önemli olan bu kongrede Ziya Hepbirin yeni doğan çocuğunu kongre Akar isimi alkışlar arasında kabul etmiştir. Kongre tarafından seçilen merkez sendika reisi şu şekilde bildirmiştir.

Gerek Ziya Hepbir ve gerekse merkez yönetim kurulunu seçilen arkadaşlarımıza muvaffakiyetler temenni ederiz.

CAM-İŞ

Gazete satanlar gazetelerin başında bulunmazz, gazete satmak isteyen parasini bırakır gazetesini alır ve para bozdurmak ihtiyacında olanlar da ilâtün olan parayı orayа bırakır, parasının üstünü alırlardı.

Bu memleketlerde ve bilhare de uzun seneler cezaevlerinde kimseciklere bulunmuz ve bu hâdiseler bütün vekillerini ayrı ayrı kumaklık geçirilirmiş.

Bu memleketlerin milletleri geceleri sokak kapılarını kilitlemeye ve hırsızlık nedir bilmezlerdi.

Süçüler gece vakti evlerini gezerlerdi. Bu sırada kapıların önüne bırakırlar ve sabahleyin bu kaşılar. ev sahibi tarafından alınırdı.

Para cüzdanı, saat, şalte, pardesü vs. gibi keybolan eşyalarınız bulunduğu kayboltınız, orada bulmak mümkündür.

Sporcular için dağlarda ufak ufak kulüpler varmış. Bunların, iki odası, karyola, masa sandalye dolabı ve ilâ gereceği yakacak odunları mevcutmuş. Soğuktan fazla müteessir olanlar bu kulüblerde barınırlar. Bu kulüblerden hesapsız hareketlerden de orasını nasıl görmek ve bulamıştıyorlarsa, o halde bırakırlarmış.

İkinci cihan harbi başladığı zaman İngiltere'de bulunduğum, ancak 4 kişinin paralarını çaldıkları sabit olmuştur.

Yine ekinci cihan harbinde İngiliz ordusunda bulunduğu zamanda mal ve servet beyannamesi verenlerden ancak 70 kişinin yanlış beyanname doldurduklarını tesbit edilmiştir ve bunların da İngiliz zırhından olmadıkları anlaşılmıştır.

İngiltereede vekâlet vergisi emlâk alımları bütçelerinde bir fasıl mevcuttur. Vergi mükellefleirinin verdikleri beyannamelerde bu hususu nakasın beyan ettikleri takdirde bilâhare vere sekleri ek beyannameden alınan beyanlarını zikredeler İçin te İngiltereede bu suretle temin edilan vergiye vicdan vergisi denir.

Bir çok memleketlerde pazarcık usulü hemen yok gibidir. Bizde ise maalesef. Şimdi ala bildiğine

(Devamı var)
(Medeni İnsan Bilgileri esrinden faydalanılmıştır.)

Sağlık bahisleri

Menenjit tüberküloz
(Beyin zarı veremi)

Yazan: Dr. Tarık Kıratlı
İşçi Sigortaları Dahiliye Müfettişi

Menenjit tüberküloz intanı (ateşli) bir hastalık olup sarı (balgaçsız) değildir. Verem mikrobunun (Koh Basili) tali olarak beyin zarında husule getirdiği bir enfeksiyon hastalığıdır.

Bu hastalık her yaşta görülebilir. Daha ziyade 6 ay ile 2 yaş arasında görülür. 4 yaşından sonra azalır, kahillerde ender rastlanır. Kadın, erkek müsavi miktarda görülür. Menenjit tüberküloz ilk baharla yaz aylarında çok görülür. Ekim ile alâkası yoktur. Gıdasızlık, az havada, az güneşe, çocuğu hastalığa hazırlar. Boğmaca öksürüğü, kızamık, gripten sonra menenjit tüberküloz uyandığını söyleyen bilginler vardır. Bir kısım müelliflere göre kalsik iltihabı, zatürreiyi zikir ederler. Başa her hangi bir darba (trovma) nında rolü olduğu iddia edilmektedir. Fakat bu daha ziyade bir tesadüftür. Menenjit tüberküloz ekseriya tali bir safhası olup vücudun diğer bir yerinde bulunan ocak (focus) den gelir. Beyin zarının mikrop (Basil) kan yolu ile gelir. Hastalık bundan sonra kendisini üç safhada gösterir.

1 — Başlangıç safhası:

İster boğmacayı takip etsin ister yalnız olsun başlangıç yavaştır. İlk safhayı dikkat araz dispositionda değişmedir. İştehasızlık, zayıflama, uykusuzluk husule gelir. Uykudan zamanından başlar. Bu başlangıç safhası 1-2 hafta sürer. İlk zamanlarda ailenin nazarı dikkatini celp etmeyebilir. Fakat sonraları hafif baş, baş ağrısı, bulantı, kay görülür. Çocuksa huysuzluğu artar. Bu haller etrafın nazarı dikkatini çekmeğe başlar.

2 — Hastalık safhası:

Şiddetli baş ağrısı vardır. Ateş yükselir. Nabız gayrı muntazam ve hastadır. Hasta bazan uyuşuk bila hareket yatağında yatar, baş yastığa gömülür, kollar, bacaklar bükülü olup âdeta felek tetiği vaziyetindedir. Bazan ise excitable bir haldedir. Yağında zahar durumaz, kendisini oradan oraya atar. Ezner, hiçmazar. Dişlerini gıcırdatır. Karın çöküktür. Etrafta fele zuhur edebilir.

3 — Koma safhası:

Ateş çok yükselmiştir, teneffüs sürati ve sathidir. Nabız düzensiz, felçler daha aşikârdır. Hadakalar gayri müsavi ve tenâsüleme vardır. Şaşılık aşikârdır. Nabız gayrı muntazam bir hal alır. Teneffüs merkezinde de felç olarak hastalık ölümle nihayetlenir.

Teşhir: Tipik vakalarda teşhis kolaydır. Grip, boğmaca veya zatürrahtan sonra başlaması disposition'daki değişiklik, şiddetli baş ağrısı, kay, diğer uzuvlarda tüberküloz mihrakların bulunuşu teşhise yaklaştırır. Kat'i teşhis mayi dimai sevkinin muayenesi ile olur.

Mayi dimai şevki: Her menenjit vakasında mayi dimai sevkinin muayenesi şarttır. Mayi bel kemiğine ponksiyon ile elde edilir. Mayin rengi berraktır (kaya suyu). Tazyiki fazladır. Klot nomometresi ile ölçülür. Tazyik azamî 20-25 dir. Bir tüp içerisine bir miktar alınır. Oda hararetinde 12 saat istirahate terk edilirse mutat olarak tübün merkezinde örümcek ağına benzer hücreler hasıl olur. Bu fibrin ve hücrelerden müteşekkildir. Menenjit tüberküloz için karakteristiktir. Mayide albuminlerden bil hassa globulin çoğalır. Hücre milimetre mikâbında 100-300 arasındadır. Hücretin ekserisi lenfasitlerdir.

Bu hastalığa çok benzeyen beyin humması (Menenjit Menenkosih) den tefrik etmek lâzımdır. Beyin humması saridir. Mikrobu vardır. (Menenkokok) lardır. Halbuki ötekinde (Verem basili) dir. Burada mayi şeviki bulanıktır. Durmakla örümcek ağı teşekkül etmez. Mayide Menenkokoklar boyanarak mikroskopta görülürse teşhis kat'ileşir.

Tedavisi: Hastanın izturabını tahfif etmekten ibaretiir. İstirahat en başta gelir. Müsekkin ilâçlar verilir. Hastakaranlıktan soğuz eder. Bir odaya tecrit etmeli, yanına ziyaretçi kabul etmemelidir. Son zamanlarda (Streptomycin) den parlak neticeler alınmıştır. Ölüme mahkûm olan hastalar bu tedavi sayesinde kurtulmaktadır.

İstanbul Otel, Lokanta ve Eğlence yerleri sendikası

Bir basın toplantısı yapan sendika idarecileri aşağıda belirtilen şikâyetleri belirtmişlerdir

Bir basın toplantısı yapan Sendika idarecileri aşağıda belirtilen şikâyetleri belirtmiştir.

1 — Temsil ettiğimiz işçi sınıfı turizm endüstrisinde çalışır. İkinci Cihan Harbinden sonra Fransa, İtalyan ve Lübnan Yunanistan bu saha ve sanayiden çok büyük istifadeler sağlamış ve döviz girişlerini bu sahadan gelen dövizle kapatmağa muvaffak olmuşlardır.

Memleketimizin yer üstü güzellikleri ve yer altı tarihî hüsünleri bu memleketlerden çok daha zengindir. Bununla beraber, memleketimizde turizm sanayi inkişaf edememekte-dir.

Biz, bu saha ve sanayi işçileri olarak, memleketimizde turizmin endüstrisinin neden inkişaf edemediği noktası üzerinde durmak ve bu hususiaki nokta nazarımızı sayın matbuat temsilcileri vasitasile efkârı umumiyeye duyurmak arzusundayız.

a) — Memleketimizde otel, lokanta ve bilumum eğlence yerlerinin fiyat bakımından yüksek, kalite bakımından çok düşüktür.

b) — Bu sahada rekabet yaratılamadığı için, geçici müteşebbislerin kifayetsizliği yüzünden beledîyenin teabit ettiği fiyatlara kanaat edilmemekte ve eğlence yerlerinde bilhassa yabancılardan- fazla para alınmaktadır. Beledîye murakabesi bu saha için gayri kâfidir.

c) — Bu saha ve sanayi işçileri verilerinde ihtisas ve liyakat aramadığı gibi bunların yanında âsâyişin işçilerde de ihtisas lüdür.

d) — Bu kadar geniş bir müsamaha netîcesi işverenlerin memleket menfaatinden zıyade sahsi menfaatlerini düşünmeleri tabii karşılanmalıdır. Tabi... tâdir bir ihtisasa sahip olma, yan işverenlerin % 99 u yanlarında çalıştırdıkları işçilerde de ihtisas aramamaktadır. Buna sebep ise kalifiye işçilere kanuni haklarını araması bilmeleri, mesleklerin olmayanların da az bir ücrete kanaat etmeleri veya hiç bir ücret almadan çalışmaya razı olmalarıdır.

e) — Bilâ ücret veya çok düşük bir ücretle çalışmayı ka - bul eden işçilere müşterilerden resmen bahşiş istemek suretile dilenmelik yapmakta ve bu suretle müşteriler iz'aç edilmektedir. Turizm sanayiinde yüz karası olarak telakkur edilen bu hâlin bir an evvel bertaraf edilmesi lâzımdır. Bu da ancak bu sanayide halen çalışmakta olanlarla yeni intisap edecek elemanlar arasında, işçilerde mesleğe çalışanlara % 10 gibi bir ücret vermekle bu usulün kanuni bir mecburiyet olarak kabulü ile mümkün olur.

2 — Bu kolumuzda çalışan bu kolumuzda çalışan işçilerin bir çoğu kanuni hakları verilmemektedir. Bunların baş - lıcaları:

I) — İşçilerin haftada bir gün dinlenmeleri ve bu istirahat gününde yarım yevmiye almaları hakkında bir kanun vardır. Bu kanupna aykırı hareket eden işveren işçiler tarafından istinkâf edildiği paranın iki misli ceza ödetilir.

Hâl böyle iken İstanbulda mevcut ve kanun kapsamına dâhmiş iki bin kûsür Otel, Lokantı, Kahve, Pastahane, Bar, Gazino ve mümasili işyerlerin den hiç birisinde bu kanuna uygulanmıştır. Bu kanunu tatbik ettirmekle vazifeli bölge çalışma müdürlüğüne bu hususta vaki bir çok müracaatlara rağmen hiç bir işveren savsağa verilmemiştir bu sebepledir ki

a) — Kanpnuntatbik edilmemesinden işçilere verilmesi lâzım gelen bir kaç milyon lira işverenlerin kasasında kalmıştır.

b) — 34 ay evvel meriyete konulmuş olan bu kanun iş kolumuzda olan tatbik sahasını konulamamıştır.

c) — Kanunu tatbik etmedik lerinden dolayı bolge çalışma teşkilâtınca işverenler sayesinde bu kanunun tatbik edilmemesinden en az ayda 300 bin lira işçilerimiz zarar görmektedir.

Temsil ettiğimiz işçilerin maî duriyetini mucip olan bu hâlin bir an evvel güderilmesi için sayın basın temsilcilerinin müza kerelerini bilhassa rica ede-riz.

3 — Garson ve benzeri işçilerin hizmet karşılıkları hakkında çıkarılan kanun yalnız yüzde elan yerlerde tatbik edilmeyi amir bulunduğundan anılan işçilerin haklarını koruyamamıştır.

Bununla mecburiyet bulun madığı cihetle daha meriyete konulurken bir çok müesseseler yüzde on'u kaldırmış veyahut ta ilâve yapmak suretile hem" külfetten kurtulmuş ve hem de kanun sabote edilmiş - tir.

İşverenler sendikası mensup ları fiyatlarına ilâve yaparak % 10 ları tamamen kaldırmak suretile son günlerde gizli bir toplantı yapmışlardır. Garson ve benzeri işçilerin hizmet karşılıkları hakkındaki kanuna % deler alınsın veya alınmasın anılan işçilere verilmesi hakkındaki bir hüküm konulmadıkça, yalın hükâyesini geçmiş bulunan % 10 lar davasının halline imkân yoktur

%10 ların alınsın veya alın - masın işçiler tarafından sağlayan bir hüküm anılan kanuna ilâve edildiği takdirde bu gün kahve kişelerinde iş bekleyen bir çok münevver gençlerin de mesleğe intisapları sağlanmış olur. Turizm davasile yakından ilgili bulunan % 10 lar davasının bu bakımdan da ehemmiyetle ele alınması lâzımdır.

4 — Küçük esnaflıla işçili - ğin himayesi ve kalkındırılması gayesile bazı iş ve sanatların yapılması bir kanunla Türk vatandaşlarına hasr edilmişti. Bu kanun meriyet tarihi üzerin - den 20 sene geçmiş olmasına rağmen bu iş ve İstanbulda bilhassa İtalyan ve Yunan tabalarının çalışmalarına müsamaha edilmektedir.

Garbi Trakya'da yaşamakta olan Yunan tobalı Türklerin bir çok işlerde çalışmalarına mani olduğu bir zamanda burada aksher kaçağı olarak bulunan bazı Yunan tabalılarla, hususi maksat ve gaye ile gelmekte olan yabancıların çalışmalarına müsamaha edilmesi Türk İşçilerinin gurur ve izzeti nefisleri üzerinde etmektedir.

5) İşçinin tek silâhı olan Grev henüz verilmemiş olduğuna göre Sendikaların kalkınabilmesi için hiç olmazsa Sendikalar Kanunun değişmesi ve kolektif mukavele mecburiyetinin bir an evvel kanunyoet kesbetmesi lâzım geldiği kanaatindeyiz. Sendikalar Kanununda değişiklik yapılmadığı ve kol-

(Devamı 4 de)

Ayda bir

Kime ne lâzım?

Yazan: L. AK

Gazetemizin her sayısında bu sütumlarda ayda bir kime ne lâzım; diye yanlar yazmakta olduğum malûmdur. Yalnız gazetemizin geçenki sayısında neşretmedik. bu yüzden bir çok okuyucularım senin ayda birin ne oldu! Neden yazmadın diye sorup durmakta idiler. Bazı okuyucularım da şöyle lâtife ediyorlardı: Artık kime ne lâzım bitti! Herkes muradına erdi de bu ay kime ne lâzım yazılmadı, ah gerçi bir arkadaşımız muradına erse de bir kime ne lâzım diye bulup ta yazamadık, fakat hiç bir zaman eksikler, noksanlar, hatalar ve ümitler bitmez. Geçenki sayımızda neşretmememizin sebebi meş'um infilâk netîcesinde iki arkadaşımızı kaybetmemiz yüzünden ayda biri neşretmedik.

955 senesine girerken hepimiz bir çok ümitlerle girdiğimize şüphe yoktur. Bazıları yeni sene dolayısı ile şanlarını demez, bazıları yeni senenin aile efradına nasıl yazıyacağını merak eder, bazıları da bu güne kadar başaramadığı işleri yeni sene içinde başarmağı düşünür. Temennimiz bütün okuyucularımızın arzularının harfiyen yerine gelmesidir. İnşallah 955 senesi bütün okuyucularımız için hayırlı olur da herkes muradına erer. Bütün okuyucularımın yeni senesini kutlular uzun yıllar temenni ederim.

Hayri Turhana: Milli piyangodan yarım milyon lira
Göbekli Şükrü Güre: Milli piyangodan yüzbin lira
Üflemeci Hasan Ustaya: Yılbaşı sarısını denemek için zar.
Hava Bombaları Ekibine: Sultaniye kuyuları için dalgıç
Bekçilerimize: Ömürler, sabır
İtfaiyecilerimize: Seyrüsefer üniforması
Münür Üldeşin Madencisi Muhittine: Yılbaşı için iskambil kâğıdı.

İhtiras ve zihniyet

On sekiz senedir bu müessesenin bir işçisiyim. Her nedense bu fabrika yetiştirdiği elemanlarını kıymetini bilmeyerek şu veya bu mülâhazalarla kayıp etti. Yine ayrılanlar buradan öğrendiklerini dışarıda yapmak suretile fabrikamıza karşı cephe alırlar. Ayrılanlardan bir kısmını burada yazabiliriz. Ma car Ziya Bey kantal imalâtçısını açtı, bir zaman da Bahriyeli Şükrü isletti. Kimyager Zeki Bey gazojen ustabaşısı Hüseyin Bey, Nabi Bey Yedikuledeki cam imalâthanesiyi açtılar. Elektrikçilerdeler. Çukulu işçi imalâthanesini kuran Mesut Bey el'an çalışmaktadır. Mü - dürlerimizden Vahit Bey, Avni Bey, Fethi Beyler birer cam imalâthaneleri açtılar. Yine bu - rudan ayrılan Ziya Bey, Saffet usta, Meliha Hanım, Naciye Hanımlar birer doktor ateliyesi açmak suretile çalışmaktadırlar. Son olarak ayrılan Sermet Teberdar da bunların arasına kayışmış bulunmaktadır.

Yine son duyduğumuza göre Kemal Karoğlu da yakın bir zamanda ayrılacakmış. Halbuki bu arkadaşımızın kıymeti ve yeri kolay kolay doldurulamaz. Bu kıymetli ve değerli ustamızın yaptığı vazifeleri de aşağıda sıralamayı bir vazife biliyoruz. Eski bir işçi olarak, Kemal Karoğlu 18 sene evvel bütün fabrikanın montörlüğünü yapar di, Macar Ziya Bey ise daha sonra atelye ustabaşılığına geti - rildi. Bir sene sonra umumi tamirat, soğuk ve sıcak demir ve elektrik ve oksijen atelyeleri us tabaşılığına getirildi, yine aradan seneler geçti, geçen sene gazojen ustabaşılığa tayin edildi. Bu sene yine eski vazifesine iade edildi.

Demek oluyor ki Kemal Karoğlu bu fabrikayı hallıç pamuğu gibi almıştır. Bilmediği iş ve vazife yoktur, icabederse bu fabrika gibi bir tane kurabilir. Böyle bir elemanı kendi armısı ile de olsa burakmak ayrılma - ana göz yummak en büyük suç tur. Değil Kemal Karoğlu aleyhine bir işçinin bile ayrılması müessese için bir kayıptır.

Gelelim bizim fabrikanın ustabaşılarına, hepsi ile ayrı ayrı fikirlerini sordum, bütün fikirler bir kaç cümle ile ifade edebilirim. Diyorlar ki bizi serbest bırakmıyorlar. Biz işçileri teziye edebiliyoruz. amma talîf ve takdir edemiyoruz. Zaten en büyük mesele de burada. Bir işçi, teziye edilir, lâkin talîf de edilmelidir. O zaman otorite kurulur ve istihal yükselir. Şimdi işçi diyor ki, ustabaşının elinde ne var ki o da benim gibi, dolayısile itaatini şöyle böyle gösteriyor ve bütün dikkatini şefin gözüne girmeye bakıyor, dolayısile iş her zaman bir ahenksizlik doğuruyor. Hele bazı şefler ustabaşıdan öğrenecği seyi başka yerlerden öğrenmek istiyor ki, o zaman mesuliyet diye bir şey kalmıyor.

Şunu da söylemek isterim ki bir ustabaşının bir mütehassıs Alman bizim ustabaşıları - mız gibi değil o nereye gitse derhal o işi yapıyor, lâkin bizim ustabaşılarımız en yakın ve yapılacak işi yaptıramaz, çünkü Alman ustabaşı isterse bir işçiye para veriyor, isterse derhal çıkarabiliyor. Halbuki bizimkiler maalesef.

Bu yazımın gerçekliğini her zaman ispat edebilirim.

Ben bu yazıyı fabrikamızda çalışan bütün emektar işçilerin ihtisas sahibi arkadaşlarını ayrılmaları ve müessesenin bir kayıbı olarak görüyorum. İnşallah değerli müdürümüz bu yazımıza nazarı itibare alarak telâfisi kabil olmayan kayıplar vermez ve yakın gelecekte mil esseseniz rasyonel bir çalışma tarzına girer.

Hatlâ yazımı bitirmeden şu teklifi de yapmaktan çekinmiyorum. Umum Müdürümüz sırf fabrika memurları icabı ayda bir kere ustabaşıların bir baba

(Devamı 4 üncü sayfada)

Kıbrıstakı intibalarım

(Baş tarafı 1 de)

diniz dedikten sonra heyetimize hazırlanan vasıtalarla Lefkoşede bir Türk oteline yerleştik, aynı gün akşamı Türk kurumlar federasyonu başkanı değerli Faiz Kaymak ve mesai arkadaşlariyle tanıştık, derhal bütün adadaki Türk cemaatiyle görüşmek ve dertleşmek için 15 günlük bir program hazırlanıp ertesi günü derhal ziyaretlere başlandı. Bu arada adaya bastığımız günden itibaren heyetimizin hareketlerini adım adım takip eden komünist sendikaları arkadaşlarla otelde program üzerinde tetkikler yaparken kapı çalındı, içeriye bir zat girdi ve uzattığı zarfı kafile başkanımız aldı içindeki yazı komünist sendikalarının ilk fırsatta heyetimizle görüşmek için randevu isteği yazılıyordu. Kafile başkanı yarın sabah saat 9 da cevap vereceğimizi bildirdi. Bu hususta aramızda yapılan müzakerelerden sonra zaten bütün organlariyle aleyhimizde yapılan yazıların şiddetlenmemesi ve müzakerelerden kaçındılar dememeleri için Lefkoşe Türk İşçiler Birliği lokalinde görüşmeyi kabul ettikleri takdirde müzakereyi kabul edeceğimizi gelen postacıya bildirdik. Gelen postacının adıda Ahmet Rasim isminde damarlarındaki taşıdığı Türk kanını satmış bir soysuzdu. Bu husustaki görüşmelerin hülâsasını bir dahaki sayıda bahsedeceğimden şimdi Türk cemaatini ve Türk işçisini bu günkü durumlarına geçiyorum.

Evvelâ şunu söyleyebilirim ki: Ne anlatmak ve ne de yazmakla gördüklerimi ifade etmeme imkân yoktur. Yalnız şunu ısrarla söyleyebilirim ki Atatürk prensiplerine ve inkılâplarına sadı kmilliyetperver Türkler olmalarına hayret etmemek mümkün değildir. Son derece misafirperver vatan aşkına bayrak aşkına ve hürriyet aşkına susamış kimseler çok kuvvetli komünist sendikalarla bütün mahrumiyetlere rağmen mücadeleye azmetmiş yüzbin Türk cemaatini bizlere söyledikleri Türk hükûmetini ve Türk milletini ufak bir işaretiyle her çeyrek asırda Türkün şamarını yemeğe alışmış adadaki palikaryaları yok edeceklerini Türklüğe has bir lisanla söylemektedirler. Bu ne manevi kuvvettir, işte iktisadi ve içtimaî sahada sefalet içinde yaşayan Türk işçisi anavatan işçilerinden uzatılan ellere sarılıp ufak ufak birlikler halinde iken heyetimizin yardımlariyle derhal birleşip merkezi Lefkoşede olmak üzere Kıbrıs Türk işçileri birlikleri federasyonu kurulmuştur. Zaten bunu susamış olan işçi kardeşlerimizden de beklenen ancak bu olabilirdi. Kurulan federasyonun maksat ve gayelerini Kıbrıs efkârı umumiyesine heyetimiz tarafından kaleme alınan bültenle bildirilmiştir. Gayenin birinci maddesi komünist sendikalariyle mücadele ikinci gayesinde mutedil sendikacılık üyelerinin menfaatlerini işverenlerle masa başında anlaşmak suretiyle halletmek ve kırıcı grevlere gitmemektedir. Bu arada Türk işçisine şunu da söylemek isterim ki büyük gayretlerle kurulmuş federasyonun komünistlerin kucağına düşmemesi için yavru vatandaki kardeşlerimiz ve maddi müzaherette bulunulması şarttır. İşte Kıbrıstaki faaliyetlerimiz hakkında kısaca izahat verdikten sonra umumi bakımdan da biraz bahsetmek isterim.

Hakikat Akdenizin incisi denildiği gibi adanın bir cennetten farkı yoktur. Ne yazık ki son ve Lârnaka limanlarına çıkarma yapan ordularımız 60 bin şehit verdikten sonra adayı almağa muvafafk olmuş. Adanın her burcunda her tepesinde bir şehit yatmaktadır. 400 bin nüfusları olan Rumların müreffeh yaşamaları karşısında 100 bin Türk cemaatinin %80 i sefalet içinde yaşamaktadır. Her girdiğimiz Türk köy ve kasabaların güzergâhlarında yedisinden yetmişine kadar ana vatandan gelen ırkdaşlarını selâmlıyor ve bayrağımıza sarılıp ağlıyorlar. Söyledikleri söz şudur artık bizi anavatana kavuşturun tahammülümüz kalmadı bizimde damarlarımızdaki kan Atatürkün kanıdır. Bu edepsiz sokak yaygaracılarından bıktık diyorlar. Hülâsa yürekler acısı. işte okurlarıma seyahatim hakkında kısaca izahat verebildimse ne mutlu. Bir dahaki sayıda tarihi yerlerden bahsedeceğim.

(Devamı var)

Otel Lokanta İşçileri

(Baştarafı 3. Sayfada)

lektif mukavele hakkının Sendikalara tanınmadığı müddetce Sendikalı işçilere baskı yapılmaktan ve Sendikalı işçiler iş yerlerinden kovulmaktan alıkohatl ?m saadüea ö ;birlajöinik jrğsbmaoni nulamayacaktır. Grev'in yasak olması ve Kolektif mukavele mecburiyetinin bulunmaması Sendikalı işçilerin işyerlerine kabul edilmemesine çalışmalarında kovulmalarına sebep olacaktır. Bu hâlâ son verilmesi için en çok çalışmak kıymetli basın mensuplarına düşmektedir.

Netice olarak :

a) Grev hakının tanınması,
b) Kollektif iş mukavelelerinin kanun haline gelmesi,
c) Sosoyal Sigortanın islahı ve İşsizlik sigortasının kurulması,
d) İşçi Sıhhatinin gerektiği gibi korunması,
e) Belediye tarafından yapılmakta olan sıhhat muayenlerinin daha esaslı bir şekle sokulması,
f) Garson ve benzeri işçilerin kıhafetlerinin yeknesak bir hale sokulması,
g) Turizm sanayiinin kalkınması ve bu sanayide çalışanların refaha kavuşması,
h) Sendikaların gelişmesi ve sosyal kanunların islahı,
i) Turizm sanayiinin inkişafı için Otelcilik ve Lokantacılık Kurs ve Mekteplerinin açılması, ve nihayet :
k) Memleketimizde esasa istinat eden sosyal adaletin kurtlması ancak, kıymetli basın mensuplarının sonsuz çalışmaları ile mümkün olabilecektir kanaatindeyiz.

Gay eleri bütün zekâlarını harekete getirecek kalemleri ile bu Vatan ve Memlehetin kalkınması için çalışmakıan ibaret bulunan ve bu kutsi vazife uğruna hiç bir mücadeleden çekinmeyen çok muhterem Basın mensuplarının bu davada bizlere müzahir olacaklarından asla şüphe etmemeliyiz.

Teşfikleriyle Sendikamızı şereflendirmiş ve bizlerin dertlerini dinlemek lütfunda bulunmuş sayın Basın temsilcilerine Temsil ettiğimiz işçiler adına teşekkür eder bilvesile en derin saygılarımızın kabulünü rica ederiz.

İhtiras ve zihniyet

(Baş tarafı 3 ncüde)

gibi konuşmasını şahsen talep ediyorum. Bizim bu günkü kadro ile daha böyle bir şişe ve cam fabrikası kurabiliriz. Bu elemanlar mevcuttur. Yazımıza son verirken bazı kelime ve cümle hatalarından ötürü kıymetli okuyucularımızdan özür dilerim.

Fethi Ünal

Karakış şiddetini arttırmaya başladı

Seyhan ve Ceyhan nehri 4 metre kadar yükseldi

Karadenizde fırtınadan gemiler limanlara sığınmak zorunda kaldı, Adanada bir mahalleyi sular bastı, Avrupada kar yolları kapadı

Adana, 27 (A.A.) — Şehrimizde fasılalarla devam eden sürekli yağmur sebebiyle Denizli mahallesi suların baskınına maruz kalmıştır.

Vali, beraberinde Belediye Reisi ile Suişleri Müdürü olduğu halde durumu mahallinde incelemiş ve ilk tedbirlerin alınmasını temin etmiştir.

Diğer taraftan Seyhan nehri 1.60 ve Ceyhan nehri de 4 metre yükselmiştir. Taşan nehir suları setlerle nehir arasında uzanan araziyi istilâ etmiştir.

Adana ve Yüreğir ovaları için şimdilik bir tehlike mevcut bulunmamaktadır. Vilâyet dahilinde de münakalâtta bir aksaklık yoktur.

KARADENİZDE FIRTINA

İstanbul, 27 (A.A.) — Birkaçgünden beri Karadenizde devam eden fırtına vapur seferlerinde aksamalara sebeb olmuş ve bir kısım gemiler limanlara sığınmak mecburiyetinde kalmıştır.

Bu arada Denizcilik Bankasının Karadeniz postasını yapan Giresun vapurunun da fırtınadan Rizeden geri dönmek zorunda kaldığı bildirilmektedir.

„Tiryaj„

(Baştarafı 1. Sahifede)

düşüncesiyle Tiryaj servisinde de bu değişikliğin yapılması hissiyatını duymuş olmalı ki ambarlara ve tiryaja umumi bir şef tayin ettiler. Ne yazık ki istenilen randıman bu şeften temin edilemedi. Tiryajın hal yoluna girmesi için şeflerin çoğalması cihetine gidilmiştir. Bu servisteki âmirleri şöyle sıralamak mümkündür. Umumî şef umumi şef muavini, umumî ustabaşı, vardiye ustabaşıları ve vardiye postabaşıları, kırık ustabaşısı, kontroller ve sair vazifeler. İşçi mevcudu ile âmir mevcudu arasında pek cüz'i bir fark hissedersiniz. İşte bu âmirlerin çokluğundan mütevellit orada çalışan işçiler gönül ferahlığı ile iş görememektedirler. Çünkü: Ustabası tiryaj yapan kıza gider bir hata gösterir, bunları sandığa koyma, kır emrini verir arkadan umumî ustabaşı gelir, o daha başka bir emir verir. Postabaşı da hepsinin sandığa konmasını emreder. Ve nihayet iş şeflere akseder hattâ işletme şefine kadar iş uzar, herkesin elinde bir şişe sağa sola koşar ve bu yüzden de ayırıcı kızlar ne yapacağını şaşırır. Yapılan ayırmada bazan sağlam mallar kırılır, bazan da ıskarta mallar sandıklara konur; bu yüzden de her ay da piyasadan muhtelif cinslerden mallarımız geri iade edilmektedir. Bu karışıklık neticesinde kaybeden kim, pek basit, hem müessese ve hem de imal eden. Fazla ziyan yapanı düşünürsek yine tabii olarak müessese. Çünkü: Asgarî 20 paraya imal edilen bir mal müessesemiş Ticaret ve Satış Müdürlüğü tarafından 15 kuruşa piyasaya sürülmektedir. Demek oluyor ki isci 20 para kaybettiği zaman müessese 15 kuruş kaybetmektedir.

Bir de tiryaj servisinin 15 sene evveline bir göz atalım. Fiederler ve 5 No. lu fırın hariç günlük imalât aynı olmak üzere o zamanlar bu serviste bir umumî ustabaşı ve ayni zamanda da şef ve bunun yanında da bir muavini ve her cins mal için de birer tane kız kontrol malların muhteviyatını gösterir fişleri keserlerdi, adedi (3-4) piyasaya sürülen mallardan geriye iade edilenler pek azdı. (Tekel malları hariç) bunun sebebi de tek kişinin emri ve selâhiyeti tahtında tiryajın yapılması idi. Sayın umum müdürümüzün tiryaj servisinden iyi bir netice almasında şüphe etmiyoruz. Bu vesile ile tiryajın hal yoluna girmesi için buradaki şef ve âmirlerin azaltılması ile selâhiyetin bir kişiye verilmesi daha iyi bir neticenin alınmasında asla şüphe etmiyorum. Ergeç bu fikrimiz tahakkuk edecektir kanaatindeyim.

Lütfü Ak

Millî sermaye

talâa edildiği zaman milyonları bulur.

Buna benzer ufak bir hesabı da biz yapmıştık. Yedi sekiz sene evvel cam eritme fırınlarının, kompozisyon atılan yerinde duruyorduk. Vardiye paydosunda arkadaşlar, ellerini yıkamak üzere birer avuç kompozisyon alarak gidip ellerini yıkıyorlardı. Hemen orada kaba taslak bir hesap yapmış ve senede 30 bin çay bardağı yapacak kadar kompozisyonun musluktan aşağı gittiğini dehşetle görmüştük.

Su içtikten sonra atılan bardak, yahut boşalan süt şişesini fırlatıp atmak, oksijeni, gazı yahut harcı v.s. biraz da olsa boşuna bırakma ķve bunu tekerrür ettirmek, millî sermayeden yüzlerce liranın heba olmasına vesile olabilir.

Bir zamanlar hurda olarak atılan ve bilâhare ucuz olarak satılan demir aksamını, satın alanların bir gün sonra 7-8 misli fiatla bir başkasına sattığını bilen arkadaşlarımız var. Bu işte suiistimalden ziyade israfçılığın ve boş vermenin rolü olduğu muhakkaktır.

Bu günlerde Paşabahçe Şişe ve Cam Fabrikalarında dolaşan bir rivayet var.

Müessesede aktif rol oynıyanlara altı daireli bir lojman yapılmıştır. Şüphesiz ki bu bir ihtiyaçtır. Lüzumsuzluğunu kimse iddia edemez.

Yapılan lojmanın yanında bu günkü rayiçle 60-70 bin lira kıymetinde bir başka bina da bulunmaktadır. Geçen yıl yeni baştan tamir ve tadil edilen bu binaya onbin liradan fazla bir para sarfedilmişti.

Bina sıkıntısı çekildiği bu günlerde her bakımdan istifade edilir. Esasen çocuk kreşi halen buradadır.

Fakat söylenenlere göre yeni yapılan lojmanın manzarasını bozduğu için burası yıktırılacakmış.

Biz böyle bir şeyin yapılacağına ve 60-70 bin liranın bir anda israf edileceğine inanmamaktayız.

Millî sermayenin bir kuruşunu dahi harcarken bir müddet düşünmek lâzımdır. Bu havadisin yalan olduğunu ilgililerden duymak ve bunu Cam-İş de basmak bizim için sevindirici olacaktır.

Nevzat Şeker

Türk çocukları için süt tozu gönderildi

Vaşington: 27 (TÜRKPRES) Birleşmiş Milletler Milletlerarası Unicee teşkilâtı tarafından büyük bir parti halinde ambalâjlı sandıklarda kutular içinde büyüme ve gelişme çağında olan fakir çocuklar için süt tozu yollanmıştır. Her sandıkta dört büyük teneke kutuda bulunan bu süt tozları hususi surette hazırlanmış olup kalori bakımından üstün vasıfları haiz olan bir çocuk gıdasıdır.

Paşabahçe Şişe ve Cam Fabrikası memurlarına ikramiye verdi

(Baş tarafı 1 de)

samimi düşünceleri maalesef silip attı.

Şunu da öğrenmiş bulunuyoruz ki, iyi niyetler, iyi konuşmalar, konuşulan yerlerde kalıyor. İş, icraata gelince ortada birşey yok. Bütün bunları söylerken artık kanaat ve düşüncelerimizi değiştireceğim zannedilmesin. Bizler millî sermayenin idaresi için bundan böyle eskisinden daha fazla çalışacağız! Fakat prensiplerimizde sadık kalarak işyerimizde memur, işçi diye ikilik yaratan zihniyetle kanunların himayesine sığınarak daima mücadele edeceğiz.

Diyorlar ki, işçi prim alıyor, fazla mesai yapıyor. Doğru; fakat bunlara karşılık işçide normalin üstünde bir çalışma ve mesai sarfediyor.

Halbuki bunlar ikramiye çerçevesi içine aslâ girmez. İşçinin de, memurun da bugünkü ağır hayat standardının altında ezildiği malûm. Bu malûm olduğu için ikramiyenin gayesi malûm.

Biz yine temenni ederiz, Amerika'da yani demokrasinin beşiği olan bir yerde staj görmüş Umum Müdürümüz Şahap Karatopçu bu hatasını telâfi eder ve bir daha da vereceği kararlar daha isabetli olur.

Madeni eşaa işçileri

(Baştarafı 1. sahifede)

Bu netice, 137 memleket çocuğunu, sırf Sendikalar Kurumunun getirdiği yeni anlayışa tahammül edemiyerek ve işçinin, memleketin iktısadî hayatında, Sendikaların ise sosyal alanda ifa ettiği rolü kabule yanaşmıyarak, dilediği gibi emir verip, çalıştırma hırsından ileri gelmiştir.

137 memleket evlâdının geçim şartlarını bir anda altüst etmek suretile, memleket iktisadiyatının ve memleketin sosyal düzenini sarsacak bir zihniyetin temsilcisi kim olursa olsun, sorumlu tutulmalıdır. Kanunun açık bıraktığı kapıları zorlıyan bu işveren, kanunen mahkûm olmazsa da, âmme vicdanının kendisini suclu bulduğunu unutmamalı ve vicdan azabı çekmelidir.

137 memleket işçisinin hak ve menfaatlerini, kendi geri düşüncesi karşısında hiçe sayan bir kimse, artık, hareketinin cevapsız kalacağını sanmamalıdır.

Bizler ,birer işçi olarak, bu nevi hareketlerde bulunan şahısları, kanunun pençesine verebilmek için, kanunlarda tadilât istiyoruz. Zira inanıyoruz ki,

Nush ile uslanmıyanı etmeli tekdir,
Tekdir ile uslanmıyanın hakkı kötektir.

Biz adaletin tecellisini, tekdir ile uslanmıyanlar için yeter bir teminat telâkki ediyoruz.

Bizler, İstanbul Demir ve Madeni Eşya İşçileri Sendikası olarak, 137 işçiyi sırf kendi şahsi hırs ve menfaatleri uğruna sefaletin kucağına atmakta bir an tereddüt etmiyenlerin kötü hareketini protesto ediyoruz.

Yazık o insanlara ki, basiretleri bağlı, vicdanları dilsiz, nefislerine düşkünlükleri sınırsızdır. Zira bu gibiler, bugün de, yarın da mazlûmların ahı ile kamçılanır, her lokmaları boğazlarında düğümlenir ve selâm yerine lânet nidası duyarlar.

İDARE HEYETİ

CAM-İŞ: Bazı işverenler kanunun verdiği hakkı istimal eden sendikacıları hâlâ hor görmektedir. Bu gibi işverenlere karşı sert kanunî müeyyideler koymak artık zaruret olmuştur.

Meraklı olaylar

İçki insan hayatının uzayıp kısalmasında rol oynar mı?

Hemen her şey gibi içkinin de fazlası zarardır; insan hayatı üzerinde mühim yıpratıcı tesirler icra eder, ömrün kısalmasında müessir bir rol oynar. Fakat bunun da müstesnaları mevcutmuş: Fransanın Lorrane eyaletinde oturan Dr. Politman isminde birisi geçenlerde 140 yaşında iken ölmüştür. 25 yaşına bastığı günden beri bir kere dahi ayık gezmemis olan Doktor, hayatı boyunca geçirdiği sarhoşluk anlarında hemen en ufak bir hata dahi yapmamıştır. Polittman ölümünden bir gün evvel gayet mühim bir ameliyat başarmıştır.

Hapishane hayatı da beğenilir mi?

Dünyada garip hâdiseler gün geçtikçe çoğalmaktadır, nitekim bunların biri de geçen senelerde yine Amerika'da cereyan etmiştir. Pease isimli bir mahkum işlemiş olduğu bir cinayet suçundan dolayı bundan 33 sene evvel hapise atılmış, 33 yıl hapiste yattıktan sonra tahliye edilen Pease dışarıdaki hayatı çok pahalı ve zor bularak tekrar çıktığı yere dönmek arzusunu izhar etmiştir.

Dizildiği ve basıldığı yer: Orhan Mete ve Ortakları Yayın ve Basın Kollektif Şirketi Matbaası - İstanbul Cağaloğlu, Bozkurt han No. 6/2 — Telefon: 26269